

cd 9 spor 6

bad. Med moid og med smerte han hveist det frem; Gud lad dem onde sygdom ikke komme til dem.

det frem; Gud lad dem onde sygdom ikke komme til dem.

7. 9. 18. 18.

Så bøjer mor sig over sin lille lilla gut og kysser han en gang, nu hvæl hun det er slutt. Nu hvil du nok gå fra oss, det miter her jeg farvist. Og ja du, men hos Jesus der samles vi til sist.

Men er du da reddet med for dødens mørke port og mor det er en to tre tak her er det vers te gjort. Og se må det også gjort.

Ruth Sandberg.

skrevet i 1920

På Foss skole

Tullingen. 9-10 år

92

Tullingen
Her var skolestien fører mot elvebakken med, der står en ensom stue i afsensolenis fred. De siste stæler spiller på den sporebrunnene og det ar tirk og ar hegy

2 2. 18. 18.

Der var med nød og sarn tatt så mangt et alvorstags, men aldrig er det hjempet så tungt som i dag. Den onde barnefarvatt kom fra bygden også dit, nu strider

deres kjære gutt den
siste store strid.

3 vs 3 vs.

Han var en liten klosset
og underlig en, så ærlig
og så trofast men tuset
og sen, Blant guttene i
skolen var han alle
fjerner, dog mere vokste
hjertet fast hos mor og
hos far.

4 vs 4 vs.

Leiker og lekke var det
like galt av sted.

Beständig lød det:

"Tulingen får ikke være
med." Og Tulingen stod

stille og tenkte på mor
Han grundet og han glemte
gjemte på de grusomme
ord.

5 vs 5 vs.

De visk det jo ikke de
tankeløse sønnar, hvor
betenninge og drype så
et sådan ord han få
De så ill ihvorl han had
dera alle så kjær og
lengtet etter lek og korar
dem net.

6 vs 6 vs.

Men for hans siste kan
ikke de stod i flokk og tra
Og de var i hans sin
da den siste bønn